

rast ei koggoni mitte rahho, waid kiusasid sedda ennamgi neid tagga, kes sest wanast pimmedusse seltsist ollid ärralahkunud.

Saksama Keisriks olli sel ajal üks noor, tark ja wahwa Würst, nimmega Karel wies, kelle al mitto suurt riki seisis. Ta ei wõtnud küll sedda uut usko mitte wasto, sedda aaga tundis küll ärra, et wanna usk ja keik kirrikoseadused suurt parrandamist tarwitasid, ning aias ta ka mittokord selle peäle. Agga Paawst moistis ikka sedda head nou taggasi aiada. Temma olli jo aastal 1520 Lutterust ristikoggodussest wäljalükkunud, ja Roma linna, omma kohto ette kutsunud. Sedda Lutteruse Wallitseja mitte ei tahtnud sallida, sest et küll teada olli, et temmal seält ei olnud peasmist lota, muud kui agga surma walmistud. Sesamma Kuurwürsti ja teiste rigiwürstide palwe peäle kutsus siis Keiser Saksama würstid Wormsi linna kokko, rigikoggodust pidama. Lutterus sai ka käsko jenna tulla, et ennast omma usso, omma julge õppetä-

misse ja omma kirjade pärrast wabbandama. 1521 aastal, 17. ja 18. Jürri ku päwal seisis ta seäl Keisri ja würstide kohto ees ja kostis isseennese ja Ewangeliumi ussoõppetusse eest nenda julgeste ja kartematta, et keik sedda wägga immeks panniwad. Siiski jäi woimus sel korral Paawstile ja temma sõbradele. Rigikoggodus moistis Lutterust hukka ja temma kirjad ja neid, kes temma pole hoidsid, ja kelas koggoni ärra, sedda uut ussoõppetust kulumast ja middagi kirrikotenistusess ja kirrikowalitusess muutmast.

Agga et Lutterusse ja temma seltsiliste nou ja tö mitte ei olnud innimestest waid Jummalast, siis ka waenlased ei woinud sedda mitte tühjaks teha. Dige usso kulumamine ja rahwa walgustamine läksid ikka eddasi, pimmedusse aia kahjoteggewad seadused ja kõlwatumad kombed jäid aastast aasta ennam mahha, ja nende arro, kes Paawsti eksiõppetussest tagganesid, kaswis ikka rohkemaks.